

Artikel 34.

1. Hvor det drejer sig om sygdom, skal hjælpen ydes i form af læge- eller hospitalsbehandling som nærmere omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og 3.

2. Behandlingen skal omfatte:

a) almindelig lægebehandling og specialistbehandling i og uden for hospital, herunder besøg i hjemmet;

b) tandbehandling;

c) sygepleje hjemme eller på hospital eller andre lignende institutioner;

d) ophold på hospitaler, rekreativshjem, sanatorier eller lignende institutioner;

e) kunstige tænder, medicin, bandager og kunstige lemmer, herunder deres vedligeholdelse, briller; samt

f) den behandling, der gives af udøvere af sådanne andre erhverv, som til enhver tid ved lov måtte være anerkendt som knyttet til lægegerningen, under tilsyn af en praktiserende læge eller tandlæge.

3. Såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, skal ydelsen som minimum omfatte:

a) behandling af praktiserende læge, herunder besøg i hjemmet;

b) specialistbehandling på hospital, såvel for indlagte patienter som for patienter, der behandles ambulantly, samt den specialistbehandling, der står til rådighed uden for hospitalerne;

c) den nødvendige medicin, der ordineres af en læge eller anden autoriseret person; samt

d) hospitalsindlæggelse om nødvendigt.

4. Den i overensstemmelse med de foregående stykker ydede behandling m. v. skal ydes med henblik på at bevare, genoprette eller forbedre den pågældendes helbred og arbejdsevne samt evne til at imødekomme sine personlige behov.

Artikel 35.

1. De institutioner eller ministerier, der administrerer ydelserne, skal, hvor omstændighederne måtte tale derfor, samarbejde med de almindelige organer for erhvervsmæssig oplæring med henblik på genopklæring af erhvervshæmmede til egnede arbejder.

2. Der kan ved nationale love eller administrative forskrifter skabes hjemmel for, at sådanne institutioner eller ministerier drager omsorg for erhvervsmæssig genopklæring af erhvervshæmmede.

Artikel 36.

1. I tilfælde af arbejdsudygtighed, fuldstændigt tab af erhvervsevnen, såfremt dette må antages at være af varig karakter, eller en tilsvarende invaliditetsgrad eller i tilfælde af forsørgerens død skal erstatningen udgøre en periodisk ydelse, der beregnes efter bestemmelserne i artikel 65 eller 66.

2. I tilfælde af delvis tab af erhvervsevnen, såfremt dette må antages at være af varig karakter, eller en tilsvarende invaliditetsgrad skal erstatningen, dersom den tilstås, udgøre en periodisk ydelse, der står i passende forhold til den ydelse, der er fastsat for fuldstændigt tab af erhvervsevnen eller tilsvarende invaliditet.

3. Den periodiske ydelse kan omsættes til et kapitalbeløb,

a) såfremt invaliditetsgraden er ringe; eller

b) såfremt den kompetente myndighed skønner, at kapitalbeløbet vil blive anvendt på passende måde.

Artikel 37.

Den i artiklerne 34 og 36 omhandlede ydelse skal i de af bestemmelserne omfattede trangstilfælde som minimum sikres en berettiget person, som var beskæftiget inden for den pågældende medlemsstats territorium på det tidspunkt, da ulykkestilfældet indtraf, såfremt tilskadekomsten skyldes ulykkestilfælde, eller på det tidspunkt, da sygdommen blev pådraget, såfremt tilskadekomsten skyldes sygdom, samt, for så vidt angår periodiske ydelser i tilfælde af forsørgerens død, dennes enke og børn.

Artikel 38.

Den i artiklerne 34 og 36 omhandlede ydelse skal udbetales, så længe trangtilfældet vedvarer, dog således at det i tilfælde af arbejdsudygtighed ikke er obligatorisk at yde den omhandlede hjælp i de første 3 dage efter arbejdsfortjenestens ophør.